

EEN INTERNATIONAAL BOSCHBOUWCENTRUM.

CENTRE INTERNATIONAL DE SYLVICULTURE (C.I.S.)

door

E. D. VAN DISSEL.

In de einde Maart j.l. gehouden voorjaarszitting van het Internationaal Landbouwinstituut te Rome zijn de ontwerp-Statuten en het ontwerp-Huishoudelijk Reglement voor een te stichten Internationaal Centrum ten behoeve van den boschbouw te Berlijn définitief goedgekeurd. Dit feit kan van groote beteekenis worden voor de boschcultuur; ook voor Nederland kan het van veel belang zijn. Daar ik de drie conferenties, die ten behoeve van deze aangelegenheid zijn gehouden, namens de Nederlandsche Regeering heb bijgewoond — nl. twee te Budapest en één te Rome — meen ik goed te doen, door van een ander in dit tijdschrift verslag uit te brengen, te meer omdat Nederland voor een dergelijke instelling reeds geruimen tijd belangstelling heeft getoond.

Het te stichten centrum zal zich vóór alles bezighouden met het organiseeren van Internationale Boschbouwcongressen, een zaak, waarover schrijver dezes in het begin van 1932 eerst een bespreking mocht hebben met de Wagening-sche hoogleraren *Beekman* en *te Weychen*, en spoedig daarop met den heer *van Lonkhuyzen*, Directeur der Ned. Heidemaatschappij. Tot dusverre werden deze congressen nl. meestal schiedtel. gehouden ter gelegenheid van internationale tentoonstellingen e.d. Zij werden dan gewoonlijk eenige maanden tevoren — meestal te overhaast — in elkaar gezet, zoodat vaak de tijd ontbrak om de prae-adviezen rustig voor te bereiden; ook ontvingen de congressleden deze stukken soms pas enkele dagen, ook wel enkele uren vóór de opening van het congres, zoodat van een behoorlijke bestudeering eigenlijk zelden sprake kon zijn. Bij bovvermelde besprekingen bleek, dat wij het volkomen er over eens waren, dat er in dezen gang van zaken verandering moest komen. Wij waren van meening, dat hiervoor noodig was de instelling van een Permanent Comité, dat tot taak zou hebben het periodiek organiseeren van Internationale Boschbouwcongressen. Voor ons denkbeeld zochten wij steun bij eenige vooraanstaande Zwitsersche boschbouwers, nl. den Inspecteur-général *M. Petitmert*, alsmede professoren *H. Badoux* en *H. Knuchel* en de Inspecteurs *B. Bavier* en *Fr. Graf*. Ook bij hen viel het in goede aarde en

het resultaat van het gepleegde schriftelijke overleg is geweest, dat zou worden getracht tot samenwerking te komen met de Union Internationale des Instituts de Recherches forestières. Deze vereeniging bezit een eigen bureau en heeft o.m. tot taak het periodiek organiseren van congressen. Vooraf werd de vraag onder de oogen gezien of Internationale Boschbouwcongressen reden van bestaan hebben naast de congressen van de Int. Ver. van Boschbouwproefstations. Wij hebben deze vraag bevestigend beantwoord, aangezien er tal van belangrijke vraagstukken zijn, welke behandeling uit den aard der zaak niet op laatstgenoemde congressen thuis behoort, zooals bv. die op het gebied van boschbouw-economie, -politiek en -statistiek. Kwesties als bestrijding van boschbranden, die wel op congressen van de Boschbouwproefstations worden behandeld, achtten wij meer eigenaardig thuis te behooren op een boschbouwcongres; andere aangelegenheden, gelijk bv. de herkomst van zaden en de zorg voor de noodige waarborgen daarvan, liggen o.i. op beider gebied.

Bovengenoemde overwegingen hebben aanleiding gegeven, ons — met uitzondering van den inspecteur Graf, die inmiddels was overleden — in Mei 1932 met een gemeenschappelijken brief te wenen tot den heer Ph. Guinier, Directeur de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts te Nancy, die optrad als voorzitter van het aldaar in dat jaar te houden Internationaal Congres van Boschbouwproefstations. In dien brief hebben wij een gedocumenteerd voorstel gedaan tot stichting van een permanent comité, dat zou bestaan uit de leden van het bureau van de Union Internationale des Instituts de Recherches forestières en vertegenwoordigers van den Boschbouw, die buiten het boschbouw-onderzoek staan. Dit comité zou tot taak hebben het organiseren van congressen terzelfder plaats en tijd a) ten behoeve van het boschbouw-onderzoek en b) van den boschbouw in het algemeen. Ons plan is op het congres te Nancy door den voorzitter ter sprake gebracht en ondersteund; de vergadering heeft het plan eenerzijds met instemming en anderzijds met een zekere reserve ontvangen, en ten slotte besloten, — en daarvoor moet wij zeer dankbaar zijn — onder voorbehoud van zijn strikte onafhankelijkheid, bij wijze van proef en in overeenstemming met het Instituut te Rome in hetzelfde land en op een tijdstip, dat aansloot bij het congres, uitgaande van de boschbouwproefstations, voor de organisatie van een int. boschbouwcongres te zorgen. Een uitvloeisel van dit besluit was het Internationaal Boschbouwcongres van 1936 te Budapest. Dat echter geen regeling van blijvenden aard werd beoogd in den geest als wij hadden voorgesteld, bleek op bedoeld congres, met name in de eerste vergadering der subcommissie, die in het leven was geroepen om te beraad-

slagen over de stichting van een permanent internationaal comité, dat zou zorgen voor de organisatie van de toekomstige Internationale Boschbouwcongressen. Op de dezerzijds gedane prealabele vraag, of de Vereeniging van Boschbouwproefstations bereid was, tot het in het leven roepen van een regeling in den geest als in Nancy was bepleit, mede te werken, antwoordde Dr. G. Roth, president dezer vereeniging, beslist ontkennend.

Met verwijzing naar het uitvoerige verslag over dit congres, voorkomend op blz. 52 e.v., jaargang 1937, van dit Tijdschrift, breng ik slechts in herinnering, dat, na levendige beraadslagingen, waarbij van den voorzitter Baron Waldbott groote tact werd vereischt, het resultaat is geweest, dat er binnen het kader van het Internationaal Landbouwinstituut te Rome een internationaal permanent boschbouwcomité zou worden opgericht met het doel periodiek Internationale congressen op stelselmatige wijze voor te bereiden, en toe te zien op de uitvoering van de op die congressen aangenomen wenschen; dat dit comité een zoo groot mogelijke autonomie zou moeten bezitten; dat de afgevaardigden, waaruit het zal zijn samengesteld, door de onderscheiden regeeringen zouden worden benoemd, alsmede dat het een permanente standplaats zou hebben, maar ook elders zou kunnen samenkomen.

In de vergadering van 24 tot en met 26 Mei 1937 te Budapest is een volgende schrede gezet. Dezelfde landen, die zich officieel op het Congres van 1936 hadden doen vertegenwoordigen, werden uitgenoodigd, een afgevaardigde te zenden. Vertegenwoordigd waren: Duitschland, Oostenrijk, Dantzig, de Vereenigde Staten van N.A., Finland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Hongarije, Italië, Lithauen, Nederland, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije en Yougoslavië. Voorts waren aanwezig afgevaardigden van het „Comité International du Bois” en van de „Union Internationale des Instituts de Recherches forestières”. Belangrijk was de aanwezigheid van een afvaardiging, bestaande uit verscheidene leden van het Internationaal Landbouwinstituut te Rome, onder wie de president, Baron Acerbo, en de vice-president, Dr. van Rijn.

De vergadering stond evenals in 1936 onder de uitstekende leiding van den groot-boschbezitter Baron Waldbott, president van de Hongaarsche boschbouwvereeniging. Eenige landen — waaronder Zweden, Noorwegen en Zwitserland — hadden wel afgevaardigden benoemd, maar deze waren verhinderd, aanwezig te zijn; sommige andere landen zooals België en Brazilië, die zich niet hadden doen vertegenwoordigen, hadden brieven ingezonden, waarbij in beginsel sympathie werd betuigd met de plannen. Egypte, Griekenland en Mexico waren de eenige staten, die te

kennen hadden gegeven, geen prijs op de oprichting van het Comité te stellen.

In deze conferentie kwamen de ontwerp-statuten in behandeling, en daarmee verschillende vragen van principiële aard, die nogal stof opwierpen. Niettemin hadden de besprekingen een prettig verloop.

Een drietal punten maakte vooral de tongen los, nl.:

- 1e. de plaats, waar het comité zou worden gevestigd;
- 2e. het verband tusschen het aantal uit te brengen stemmen en de hoeveelheid der te betalen contributie;
- 3e. de verhouding tusschen het C.I.S. aan den eenen — en het Comité International du Bois en l'Union Internationale de Recherches forestières aan den anderen kant.

Voor al over de plaats van vestiging is uitvoerig van gedachten gewisseld. Het bleek al spoedig, hoewel ook voor andere plaatsen voor den zetel van het C.I.S. is gepleit, dat over het algemeen voor Rome en Berlijn het meest werd gevoeld. Voor Rome viel veel te zeggen, omdat aan het Internationaal Landbouwinstituut aldaar reeds een afdeling voor boscultuur is gevestigd, die inzonderheid op het gebied der statistiek zeer nuttig werk heeft verricht en in 1926 te Rome een uitstekend geslaagd Internationaal Boschbouwcongres organiseerde; bovendien heeft men er de beschikking over bureauruimte en een uitgebreide bibliotheek. Een voordeel van Berlijn is zijn ligging in het Centrum van Europa, en wel in het klassieke land van den boschbouw, waar de boschbouwwetenschap op een bijzonder hoog peil staat. De gedelegeerden, die vóór vestiging te Berlijn waren, hadden er geen bezwaar tegen, dat een nauw contact zou blijven bestaan tusschen moeder en dochter, nl. het Internationaal Instituut te Rome en de nieuwe instelling, het C.I.S. Deze gezindheid, die duidelijk in de statuten tot uiting is gebracht, en de omstandigheid, dat de Italiaansche afgevaardigde voor vestiging te Berlijn pleitte, alsmede de van beleid getuigende verdediging door Ministerial-dirigent H. E b e r t s, den gedelegeerde van Duitschland, hebben zeker veel er toe bijgedragen, dat deze stad werd aangewezen.

In zake het tweede punt was een regeling ontworpen, waarbij de Staten, die een hooge contributie zouden betalen, door het aantal stemmen, dat zij zouden kunnen uitbrengen, in een te bevoorrechte positie zouden komen. Door een ingrijpende wijziging werd in deze regeling een belangrijke verbetering gebrácht, die bij de vaststelling der statuten te Rome nog een wijziging ten goede onderging. Zij luidt thans als volgt:

„Chaque Etat adhérent au Centre international de Sylviculture est tenu à verser une cotisation ordinaire annuelle.

„Les Etats adhérents au Centre international de Sylviculture sont classés en quatre groupes, selon la place que „chacun d' eux croit devoir s'attribuer.

„Le nombre des voix dont chaque Etat dispose au Comité „et le nombre des Unités de cotisation ordinaire annuelle „sont établis selon les deux progressions suivantes :

„Groupes d'Etats	Nombre de voix	Unités de cotisation
I	4	9
II	3	6
III	2	3
IV	1	1

„Le montant de l'unité de cotisation est de 1.000 francs-or.”

Ook voor het derde punt werd een bevredigende oplossing gevonden in toevoeging van een zin aan art. 2, die elke ongerustheid voor de Int. Vereeniging van Boschbouwproefstations en het C.I.B. wegnam, dat het C.I.S. zich op hun gebied zou begeven ; zie de laatste zin van het hierna vermelde art. 2.

Ten slotte moet ik nog de aandacht er op vestigen, dat in de statuten de mogelijkheid is geopend, dat het C.I.S., waarvan de oorspronkelijke opzet was het organiseren van Int. congressen en het toezien, dat de onderscheidene landen de op die congressen aangenomen wenschen zooveel mogelijk opvolgen, zich ook met andere aangelegenheden op het gebied van den boschbouw bezig zal houden; voorzover die van internationaal belang zijn. Vraagstukken, welke het Intern. Instituut te Rome behartigt of wenscht te behartigen, zooals bv. de statistiek, zullen echter niet door het C.I.S. worden behandeld.

Nadat de vergadering zich met de ontwerp-statuten had vereenigd, zijn ze ter goedkeuring aangeboden aan het Permanent Comité van het Int. Landbouwinstituut te Rome ; dit Comité heeft eenige zittingen er aan gewijd. Verschillende wijzigingen zijn nog aangebracht ; vooral is gezorgd, dat er een stevige band tusschen het C.I.S. en het Int. Landbouwinstituut wordt gelegd, ook al is aan eerstgenoemd lichaam een groote autonomie toegekend.

Ik laat hier volgen de drie eerste artikelen van de statuten, die de meest belangrijke bepalingen bevatten :

Article 1.

Il est créé dans le cadre de l'Institut international d'Agriculture, un Centre international de Sylviculture.

Ce Centre est une partie détachée de l'Institut et est, en conséquence, placé sous la haute direction des organes statutaires de ce dernier.

Il a son siège à Berlin.

Il se compose a) d'un Comité et b) d'un Bureau.

Article 2.

Le Centre international de Sylviculture a pour tâche :

a) de préparer, de convoquer et d'organiser régulièrement les Congrès

internationaux de Sylviculture, dont le fonctionnement fait l'objet d'un règlement spécial (art. 15);

b) de veiller à l'exécution des vœux de ces congrès;

c) de coordonner les activités internationales en matière de Sylviculture;

d) d'étudier les problèmes intéressant la Sylviculture dans le domaine international sauf ceux qui pourront être traités par d'autres Services de l'Institut international d'Agriculture, par décision de ses organes statutaires et de publier les résultats de ces études;

Les compétences et attributions de l'Union internationale des Instituts de Recherches forestières et du Comité international du Bois ne sont pas touchées par les compétences et attributions du Centre international de Sylviculture.

Article 3.

Le Comité du Centre international de Sylviculture se compose des Délégués des Etats adhérents, à raison d'un Délégué par Etat.

Chaque Délégué peut être accompagné d'un expert ayant voix consultative.

En cas d'empêchement, il peut être remplacé à la réunion à laquelle il ne peut assister, par un suppléant nommé par son Gouvernement.

Aan het slot der vergadering in Mei 1936 te Budapest was besloten, het Int. Landbouwinstituut te verzoeken, te willen bevorderen, dat een commissie werde benoemd met de opdracht, zorg te dragen voor de samenstelling van een Huishoudelijk Reglement; er werd in overweging gegeven, daartoe uit te noodigen Baron Waldbott en voorts vertegenwoordigers van Duitschland, Finland, Frankrijk, Italië en Nederland. Onze Regeering heeft goedgevonden, mij als haar vertegenwoordiger aan te wijzen met verzoek, namens den Minister van Koloniën, daarbij tevens de belangen van Ned. Indië te behartigen. Voor het beoogde doel is de Commissie op 28 Februari en op 1 en 2 Maart jl. te Rome samengekomen. Onze vergaderingen stonden beurtelings onder leiding van den President van het Int. Landbouwinstituut, Baron Acerbo, en van den Vice-President, Dr. van Rijn. Verschillende leden van het Permanent Comité woonden bovendien de vergaderingen bij, alsmede de Secretaris-generaal van genoemd Instituut, Prof. Brizi. De besprekingen, die hier zijn gevoerd, waren — anders dan die te Budapest — in het algemeen van weinig principieelen aard, doordat de grondslagen voor het C.I.S. reeds bij de samenstelling der statuten diepgaand waren behandeld. Het werk werd bovendien gemakkelijk gemaakt door den voorbereidenden arbeid, die reeds door het Int. Landbouwinstituut was verricht.

Het Huishoudelijk Reglement bevat de noodige administratieve regelingen, betreffende het Comité en het Bureau, de bevoegdheden van den president en van den directeur, voorschriften omtrent de comptabiliteit, de benoeming van het personeel enz.

Zooals ik aan het begin van dit stuk vermeldde, zijn de

Statuten en het Huishoudelijk Reglement thans in hoogste instantie goedgekeurd. Thans zijn door het Int. Landbouwinstituut uitnodigingen aan de onderscheidene landen gericht met de vraag, of zij zich bij het nieuwe orgaan wenschen aan te sluiten; zij kunnen dan tevens gedelegeerden aanwijzen en mededeelen, in welke Statengroep zij gerangschikt wenschen te worden.

Vervolgens wacht het C.I.S. dadelijk veel werk, mede doordat een internationaal Boschbouwcongres in Finland voor 1940 op het programma staat, waarvan de organisatie eventueel bij de nieuwe instelling zal berusten.

Bij gelegenheid der vergadering in Mei 1937 te Budapest wezen de woorden van Ministerial-dirigent Eberts er reeds op, dat de Duitsche regeering het C.I.S., indien het zijn zetel te Berlijn zou krijgen, bereid zou zijn daaraan verschillende faciliteiten te verleenen. Dezer dagen machtigde de heer Eberts mij, in dit artikel te vermelden, dat de Duitsche Regeering voor een passend dienstgebouw met volledige inrichting zorg zal dragen, en voornemens is buiten de jaarlijksche bijdrage, waartoe elke deelnemende Staat zich verplicht, bovendien nog elk jaar een extra bedrag beschikbaar te stellen.

Zoo staat dan aan de tot standkoming van een internationaal orgaan, dat de belangen van den boschbouw zal behartigen, niets meer in den weg. Dat in dezen tijd met zijn wrijvingen tusschen verschillende staten, door onderlinge samenwerking het pad geëffend is voor de oprichting van het C.I.S. is zeker een feit, dat tot groote vreugde stemt en het beste voor de toekomst doet verwachten! Het is ook een bewijs, dat het besef meer en meer doordringt, dat het bosch, alléén reeds, omdat dit ons het hout verschaft, een onmisbare rol speelt in de huishouding van elk volk. Hout behoort immers met steenkool en ijzer tot de belangrijkste grondstoffen. Het gebruik van hout per hoofd der bevolking beweegt zich in langzaam stijgende lijn en ook de bevolking neemt toe. In tal van landen overtreft de hoeveelheid hout, dat jaarlijks gekapt wordt, den aangroei. De papier- en de textielindustrie verslinden steeds meer van deze grondstof en telkens wordt het hout voor nieuwe doeleinden aangewend. Het is geen wonder, dat dit alles en zooveel meer de beschaafde Staten tot het inzicht heeft gebracht, dat het behoud van het bosch als blijvende producent van hout een groot nationaal, maar ook een internationaal belang vormt!

Dankbaar moet worden erkend, dat het Institut International d'Agriculture te Rome, welks werkingsfeer zich over de belangen van den landbouw in zijn geheel, dus ook over die van boschbouw uitstrekt, ten behoeve van de stichting van het C.I.S. op zoo voortreffelijke wijze een leidende rol heeft vervuld!